

KİM İYİ
KİM KÖTÜ?

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Şöyle bir hayali soru üzerinden zihinlerimizi hareketlendirmek istiyorum. Bir Müslüman, Peygamber aleyhissalatu vesselam: "İkinci namazı dört rekâttır" dedikten sonra "ikinci namazı beş rekâttır" diyebilir mi? Elbette cevabımız hazır: Peygamber aleyhisselamın "dört" dediğine, Müslüman "beş" diyemez. Peygamber aleyhisselam "camiye girerken sağ ayakla camiye girilir" buyurduktan sonra bir Müslüman "peygamber böyle dedi ama sol ayakla da girilir" diyebilir mi? Cevap: "Elbette diyemez, demez."

En az bilen Müslüman'la, çok bilen Müslüman bile böyle zıt bir ifade kullanmaz. Çünkü Müslüman, inanır ve bilir ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz söylenecek son sözü söylemek için gelmiştir. Görüş beyan etmek için gelmemiştir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bir tartışma programında kanaatini belirten bir tartışmacı değildir.

O bize "su katıdır, taş sıvıdır" deseydi tereddüt etmeden öyle inanacaktık. Çünkü Peygamber aleyhissalatu vesselam teklif sunmaz, son sözü söyler. Böyle inanıyoruz, inşallah bu imanla Rabb'imize kavuşmayı da temenni ediyoruz.

Aziz Kardeşlerim,

Uçuk ve hayali bir örnek verdim. Zihniniz bununla hareketlensin istedim. Ama bu noktadan sonra hayatımızın içinde yer ve örnek bulacak bir soru sormak istiyorum. Peygamber aleyhisselam Efendimiz'i hadislerinden sık sık dinliyoruz.

Peygamberimiz'in onlarca hadisi şu şekilde başlar: "Sizin en iyiniz, sizin en hayırlılarınız, en güzel Müslüman..." ifadesini kullanır. "En güzel mü'min..." der. Bunu defalarca duymuşsunuzdur. Mesela: "Sizin en hayırlınız, Kur'an'ı öğrenenler ve öğretenlerdir" buyuruyor.

Okullar tatil olduğu haftalarda, camilerde okunan hutbelerde, yapılan vaazlarda bu hadis muhakkak her sene okunur. "İşte, sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenenler ve öğretenlerdir. Müslümanlar! Çocuklarınızı Kur'an okumaya gönderin" denir.

Konumuz; en hayırlılarımızın yani Müslümanlar arasında en iyi olanların Kur'an öğrenenler olduğunu vurgulamak değil. Bunu konuşmuyoruz. Ama bu örnek üzerinden bir düşünce trafiği hareketlendirmek istiyoruz.

Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in "camiye sağ ayakla girilir" dediği yerde biri çıkıp "yok, sol ayakla girilir" dese onun dininden, aklından şüphe ederiz. "Duymadın mı Peygamber, 'sağ ayakla' diyor, sen niye 'sol' diyorsun" deriz.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem "ikinci namazı dört rekâttır" dediğinde "beş" diyenin aklından şüphe ederiz, "üç" diyenin imanından şüphe ederiz, "ne yapıyorsun sen" deriz. Niye? Çünkü

Peygamber aleyhisselamın güzel güzel nasihatler yapıp gitmek için gelmediğine iman ediyoruz. O, söylenmesi gerekeni söylemek için geldi. “Allah size böyle diyor” dedi ve gitti. O boş konuşmuyor, teklif yapmıyor. Peygamber, güzel nasihatler yapan bir yaşlı hacı dede değildir. Böyle iman ediyoruz, etmemiz gerekiyor. Doğru olan budur.

Bu noktada, zannediyorum ki bu topraklarda hiç kimse bu söze itiraz etmez. Elbette böyledir. En azından kamuoyundan çekinir de kimse itiraz etmez.

İtiraz edecekse de nasıl itiraz eder? Aklınca Kur’an’dan daha güzel şeyler bulup Kur’an’a, Peygamber’i ezdirtir. Bu da bir akıl kılığı çeşidedir. Ama onu da var kabul ettik.

Aziz Kardeşlerim,

“İkinci dördtür” diyen Peygamber’e “beştir” diyenin aklından şüphe ediyoruz, imanını “bu ne biçim mü’mindir?” diye tartışıyoruz. Peygamber aleyhisselam Efendimiz’in “sizin en hayırlınız, en iyiniz, en güzeliniz, en kötü adamınız, en şerli adamınız...” dediği zaman, ikindinin dört rekât olduğunu söyleyen, bize “en iyi adam, en kötü adam” diye ölçüler veriyor.

İkindiyi O, “dört” dedi diye beş veya üç kılamıyoruz da O’nun, “iyiniz veya en kötünüz” dediği şeyden sonra iyi ve kötülüğü biz nasıl belirleriz?

İkinci namazında “camiye sağ ayakla gireceksiniz” dedi, teslim olduk. “Tabi ya Resûlullah” dedik. Hatta yanlış ayakla girsek “eyvah ne oldu bana” diye dönüp tekrar gireriz. Yeter ki Peygamber’e ters olmayalım. Ama Peygamber aleyhisselam **“Sizin en iyiniz Kur’an öğrenen ve öğretenlerdir” dedikten sonra “bu memleketin en iyisi, filan üniversiteyi kazanan çocuktur” diyebilir mi bir Müslüman?**

Namazın rekât sayısını, camiye girmeyi, hangi ayağımızı atacağımızı Resûlullah belirliyor da iyimiz ve kötümüz, güzelimiz ve çirkinimiz, hayırlımız ve şerlimizle ilgili kararları kim belirliyor? Bizim zevkimiz mi?

Müslüman ne demek? Kendini teslim etmiş adam demek. Namazda teslim ettik, oruçta teslim ettik, her şeyde teslim ettik de teslim edemediğimiz sosyal hayatımız mı kaldı?

Kardeşlerim,

Dikkat ederseniz imanımızın oturduğu zemin üzerinden sorgulama yapıyoruz. Mesela bu konuştuğumuz “sizin en hayırlınız; Kur’an öğrenen ve öğretenlerdir” hadisi şerifi, İmam Buhari’nin ve Ebu Davud’un rivayet ettiği sahih bir hadistir.

“Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle buyurdu, dinledim” gibi, bundan daha fazla böyle olduğuna inanıyorum. Bu hadisi yüzlerce kere dinlemiş olabiliriz. Belki de Arapça metnini bile ezber biliyoruzdur. “Sizin en iyiniz, Kur’an öğrenen ve öğretenlerinizdir.”

Bir toplum, Resûlullah’ın Ümmeti’nden oluşan bir toplumsa, Kur’an öğrenmişlerin, Kur’an öğretenlerin, bu söze göre o toplumun bir numarası olması gerekmiyor mu? Camiye sağ ayakla girmeyi öğrendiğimiz Peygamber’e aykırı davranmak Müslümanlığımıza yakışmıyor da, O’nun bir numara tuttuğu şeyi listeye bile sokmamak Müslümanlığımızın neresine yakışıyor?

Bu, mezarda sorgulanacak sorulardan birisidir. Öyle, mevlit töreni yapıp “Şefaata ya Resûlullah!” diye bağırarak şefaata olmuyor. Sana “en hayırlılar” diye bir liste veriyor, senin pratiğinde o listeden hiç isim yok. İlk yüzü Peygamber aleyhissalatu vesselam belirleyip gitmiş.

Senin ilk yüzünde o listeden eser yoksa –maazallah- “şefaata ya Resûlullah” desen ne olur, “acil gel ya Resûlullah” desen ne olur? Müslümanlık sadece belli kelimeleri sayıp tekrar etmek midir, yoksa takatin kadar Resûlullah’ın şeklini almak mıdır?

Kardeşlerim,

Dikkatinizi istirham ediyorum “hafız olmak gerekiyor” demiyorum. “Kur’an okuyamayanlar listeden düştü” demiyorum, çünkü böyle demiyor. Ama Müslüman’ın kafa yapısında; “en iyilerimiz Kur’an’a teslim olmuş olanlarımızdır” diye bir inanç olması gerekiyor. Tıpkı ikinci namazını dört rekât kılmak zorunda olduğumuza teslim olduğumuz gibi kafamızda da bu inanç olmalıdır.

Çünkü iyilik ve kötülüğü bu dünyada peygamber belirlemeyecek de kim belirleyecek? Deseydi ki: “Sizin en iyi Müslümanlarınız sosyal güvencesi en yüksek olanlardır.” Bu ne kadar hoşumuza giderdi.

O, en iyilerimizi belirliyor. Kıyamet gününde “şefaata” demeden önce, dünyada O’nun şefaata listesine girmek, teslim olmayı gerektiriyor. “Sizin en hayırlınız Kur’an öğrenen ve Kur’an öğretenlerdir” diyor.

Hadisi şerif, bizim imanımızın, toplumumuzun, camileri dolduran evlerimizde bizimle oturup kalkanların, iş yerlerinde beraber bulunduğumuz, Müslüman toplum olarak caddelerde beraber yürüdüğümüz insanların iyilik derecelendirmesini, kategoriye yaparken “Allah’ın kitabı Kur’an üzerinden yapın” diyor.

“En iyi Kur’an okuyanlarımız, Kur’an’ı en iyi pratiğe dökenlerimiz en iyilerimizdir” diyor. Resûlullah böyle istiyor, bu talimatı verip bu dünyadan gitti.

Bu bizi iki şeye sürüklüyor:

Birincisi; iyilik ve kötülüğü bedeni güzelliğe, saç taranmışlığına, ütülü elbiseye, kıyafete, diplomaya, paraya veremezsin. Nasrettin Hoca’nın “ye kürküm ye” demesini Müslüman yapamaz, Müslüman’ı kürküne göre değerlendiremezsin. Hatta ve hatta sakalına göre de Müslüman değerlendirilemez. “Uzun sakallı Müslüman, en iyi Müslüman’dır” diyemezsin.

“Hızır aleyhisselam filmlerde hep uzun sakallı görünüyor zaten” diye düşünemezsin. Bu oyun bu dünyada olmaz. Bunu asla yapamayız. Uzun sakala, kısa saça göre değil, Kur’an bilmek veya bilmemeye göre, Kur’an’a hizmet etmek ya da etmemeye göre listeyi ayarlamak zorundayız. Listeyi zaten Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem oluşturdu, gitti.

Bir kere bu şekilde bir tasavvurumuz olması gerekiyor. İyiliği ve kötülüğü bu şekilde belirlememiz gerekiyor. Sonra da mademki sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem iyiliği bu şekilde belirleyip gitti, benim de iyi olmak isteğim bulunduğuna göre, çalışma alanım da ortaya çıkmış demektir diye düşünmek zorundayım.

Tekrar ediyorum. Mesela bu hadisi şerif “sizin en hayırlınız yani en iyiniz Kur’an’ı öğrenen ve öğretendir” sözü hepimizin hafız olma yarışına girmemiz anlamında değildir. Çünkü hafız olmak, hatta Kur’an’ı belli bir süratle okumak bir kabiliyet meselesi, hatta Allah’ın bir ihsanı meselesidir.

Beklenen bu değildir. Ama toplumsal ölçüyü ve Resûlullah’ın kurmuş olduğu İslam toplumu standardını bu şekilde kabullenmek gerekiyor. Eğer “Peygamber bizim Peygamberimiz, ölene şefaati de garanti zaten, hele hele İstanbul’da oturuyorsan daha garantili, çünkü İstanbul Peygamber aleyhisselamın sevdiği bir şehirdi” diye inanıyorsan ama kravatı düzgün, ütüsü güzel olanı daha iyi, daha kaliteli görüyorsan, sen Nasreddin Hoca’nın yedirdiği kürkün peşinde koşuyorsun demektir.

Biz kürkün değil, kürklerin takıldığı bedenlerin kafasının içinin peşinde koşmak zorundayız. Çocuk yetiştirirken de iyi çocuk standardı bu standarttır. Bu hadisi şerifin gözümüzün içine girerek bunu söylemesine, Cuma hutbelerinde dinlememize rağmen eş seçerken, Kur’an’lı hayatı olup olmamasına göre iyi eş, iyi çocuk, iyi aile belirleyemiyorsak, belamızın peşinden koşuyoruz demektir.

“Hayırlı olsun” demekle hayırlı olmuyor. “En hayırlınız; Kur’an’ı öğrenen ve öğretendir” oluyor. “Hayırlı olsun” demekle hayırlı olmuyor. Öyle olacak olsa, Cuma namazından çıkıldığında işi iyi gitmeyen esnafın kapısına, herkes beşer kere “hayırlı işler” derdi, adam da zengin olurdu. Böyle bir şey oluyor mu? “Hayırlı olsun” demekle değil, hayrın peşinden koşmakla bir şey hayırlı olur.

Aziz Kardeşlerim,

Bir Müslüman delikanlı, Müslüman bir koca, Müslüman bir dede hakkında “nasıl adamdır” diye referans sorulduğunda bize bir zararı yoksa borç isteyince hele de veriyorsa, “iyi adam, bundan daha iyi ne olacak, iyi adam, çok iyi adam” deniliyor. Hatta “süper Müslüman, Araplardan iyi zaten” diye düşünülüyor. Hatta komiklik olarak da “adamın kimseye zararı yok, çok iyi adam, ne borç ister ne bir şey, Allah razı olsun, adam dediğin öyle olacak” deniliyor. Lütfen bize göre “kim iyidir” sorusu üzerinde basit bir anket çalışması yapalım.

Eşimize “sana göre iyi kim” diye soralım. Ama doğal, içinden geldiği gibi söyleyecek. “Hangi komşu iyi? Hangi adam iyi? Hangi kadın iyi?” diye anket yapalım. Sonra da Peygamber aleyhisselam Efendimiz’in “iyi mü’min, sizin iyiniz, kaliteliniz, hayırlınız” dediği ifadeleri toplayalım. Peygamber aleyhisselamla aramızdaki açığa dikkat edelim. Aramızda kaç derecelik açığı var?

Sadece “sabah namazı iki rekât değil, ben bundan sonra bir rekâta indirdim” diyen biri mi Peygamberimiz’e aykırı davranıyor. Bunu bu dünyada kimse demedi zaten. Görünürde tam teslimiz, Peygamberimiz’in peşinden son sürat gidiyoruz gibi görünüyor. Ama onun “iyi” dediğiyle, bizim “iyi” dediğimiz arasında bir çelişki var. Elbette sözlü olarak kimse böyle bir beyanda bulunmuyor ama hayatımızın içine dalındığında bakıyoruz ki, farklı şeyler düşünüyoruz.

Şimdi bakınız kardeşlerim, “damadınız nasıl, oğlunuz nasıl?” diye sorulduğunda, “gaz parasını ödüyor, su parasını ödüyor, kira ödemesinde sıkıntı yok, eşini de ara sıra gezmeye götürüyor, kaynanasını da ziyarete gidiyor, evliya mübarek, daha iyisi olmaz zaten” diyoruz, boş keseden puan dağıtıyoruz.

Kardeşlerim,

Sadece anlaşılın diye bir örnek vereceğim. Hani okulda çocuklara bir karne veriyorlar, bir tarafında işlenen derslerin puanları var, öbür tarafta da ahlak notları diye bir şeyler var. Genelde bir, iki, bir buçuk, böyle hep eğri büğrü puanlar var. Öbür tarafta hepsi beş mübarek, baştan aşağıya hep beş yazılmış.

“Ya bu çocuk evliyadan herhâlde, beşleri toplamış, on tane beş var orada” zannediyorsun ama matematik bir, hayat bilgisi bir, ölüm bilgisi sıfır. Orijinal ağırlıklı taraflar hep küçük puanlar, dara için konmuş kasalar masalar, ahlak, davranış, arkadaşlarıyla geçimi... Din dersi bir, arkadaşla geçimi beş. Matematik bir, davranış beş. İşe yararlar yok, yaramazlar istediğin kadar puanla dolu.

Biz mü'miniz, ahirette hesaba kitaba doğru son sürat gidiyoruz. Yarın Rabb'imizin huzurunda mahkemeye çıkarılacağız. Buna iman ediyoruz. Birbirimize puan dağıtabildiğimiz kadar dağıtalım. Ama Peygamber aleyhisselamın iyilik ve kötülük dağıtımına gelince karne zayıf.

“Damadınız nasıl, oğlunuz nasıl, gelininiz nasıl?” sorusuna cevaplar hep “iyi” olarak veriliyor. “Şükürler olsun evlendiklerinden beri hiç taksit aksatmadılar.” Hep taksit üzerinden hesaplanıyor. İki yüz yirmi senelik taksitleri zamanında ödüyorsa çok iyi oluyor. “Sorun getirmedi bizim evimize hiç” deniliyor.

“Dünürler olarak güllük gülistanlığız” diyenleri, şu damatları bir de sevgili Peygamberimiz'e sorsak, değerlendiresek bakalım ne olacak? Peygamber aleyhisselam bizim Peygamberimiz. Kıyamet günü şefaathemennisi ve ricasıyla kapısında, eteklerinde olacağız inşallah.

O da bu dünyada kime şefaathedeceğini ilan edip gitti. Ümmet'inin iyi adamlarını belirleyip gitti. Karnenin sol tarafını doldurdu, sen sağ tarafına istediğin kadar beş yaz, istersen on beş yaz. Onlar ortalamaya katılmıyor. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ortalamaya katılan şeyleri, senin karne kimliğinin ortalamasını belirleyip gitti.

Hepimizin onlarca defa duymuş olduğu, muhakkak bildiğimiz şeylerden birisini tekrar ediyorum. Aile içi puanlamaya dikkat edin, dünürlere sinyal yakıyor. Karne tarzını dünürlere gösteriyor, damat beye gösteriyor, gelin hanıma gösteriyor, kaynanaya, kaynataya “karne nasıl yazılır” onu gösteriyor.

Allah, Peygamber'ini, Ümmet'ini eğitsin, terbiye etsin, yetiştirsin diye gönderdi. O da Ümmet'i için bir hayat sistemi kurdu. Bu sistemde kimin, ne kadar yaşayacağına göre de puanlama yaptı, gitti.

Puanlamasında “sizin en iyiniz, eşlerine iyi davrananlarınızdır” diyor. Karnemizdeki puan türlerinden biri budur. Sadece görkemli düğün yapmakla, düğüne de bir hoca efendiyi çağırıp göklere yükselmiş koca koca dualar yapmakla, “bir yastıkta kocayın, bir evde ihtiyarlayın” diye dualar almakla puan alınmıyor. Bunlar hep temenni.

Orijinal puan, “sizin en iyiniz eşlerine iyi davrananlarınızdır. Ben de Peygamberiniz olarak, Allah katında ailesine en iyi davranan olanım” diyor.

Kardeşlerim,

Doğalgaz taksitini ödemiş olman iyi koca, iyi erkek olduğunu göstermez. Eşin senin hakkında kaç puan veriyorsa, sen Allah katında o kadarsın. “Yahu bizimkinden puan mı çıkar, cimri bir öğretmen gibi o ya” deme sen, onun ağzından çıkmasın puan, zararı yok.

Senin uygulamalarını melekler tespit ediyor. “Sizin en hayırlınız eşine iyi davrananızdır” bu kadar. Karne notu. “Sizin en iyiniz eşine en iyi davrananızdır.”

Aile standardı, iyi koca, iyi eş standardı, erkeklik standardı. Kazakmış, yorganmış, battaniyeymiş, kılıbıkmiş, öyle erkek çeşidi bilmem. Peygamberim “iyiniz” dediği kısımda beni görsün de ondan sonra bana kılıbık değil “köle erkek” desinler, ne derlerse desinler.

Peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem yırtık elbisesini, söküğünü, sökük çarığını eşlerine diktirmez, kendisi dikerdi. Eşlerine böyle vazifeler yüklemeydi. Süpürgeyi alıp Cebrail’in onu ziyarete geldiği evin koridorunu süpürmüş Peygamber’in Ümmet’i olarak, otururum evi temizlerim, hanımımı da kraliçe gibi, patron gibi oturturur, seyrettirim. Bunu da yarın Resûlullah’ın bana dağıttığı puanı “sizin en iyiniz eşlerine iyi davrananlarınzdır” kategorisinden alayım diye yaparım.

Müslümanlık! İslam, İslam! Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in Medine’deki kabrine gitmeden, kendi evinde Resûlullah ile yaşamak ruhudur bu. İyi budur. “En iyiniz ailesine en iyi davrananlarınzdır.”

Hak etsin, etmesin. Eşimin hak ettiğinden fazlasını yaparım. Çünkü ben eşimden karşılığını beklediğim için değil, karşılığını Resûlullah’ tan beklediğim için yapıyorum bunu, fark budur.

Muhammed aleyhisselamın terbiyesini görmüş Ümmeti ile Muhammed aleyhisselam terbiyesi görmemiş, sadece kanunlarla idare edilen, kanundan başka bir otorite kabul etmeyen farkı budur.

Süpürürüm, erkek olduğuma, evin masraflarını veren adam olduğuma rağmen süpürürüm. Temizlerim, bulaşık yıkarım, çocuğun tuvaletini temizlerim, karşılığını da Allah’tan ve Peygamberi’nden beklerim. Çünkü Peygamberimiz, böyle yapmamız hâlinde bize puan vereceğini vaad ederek bu dünyadan gitti.

Kardeşlerim,

Şimdi sanki kulaklarıma yoğun bir şekilde gelen itirazları duyuyor gibiyim. “Yahu bu sadece erkeklerin kadınlara yapması gereken bir yağcılık demek mi, yani kadınların da anlaması gerekmiyor mu, onlar da eş olarak...” Suçu hep ikiye böleceğiz ki masraflar bari yüzde elli kadına kalsın mantığı var, öyle değil. Billahi öyle değil. Bu sadece erkeklerin uyarıldığı bir konudur.

Birisi “yani ya Resûlullah, sen bu kadınları fazla şımartmadın değil mi” dedi. O’nun Medine’sinde herhâlde böyle şeyler de konuşuldu. İkinci defa bakınız nasıl uyarıyor.

Karnenin sol tarafını biz dolduruyoruz, sağ tarafını biz dolduruyoruz; böyle değil. Tamamını O dolduruyor. Okula devam, arkadaşlarıyla geçim beşmiş, sen onları bırak. Peygamber aleyhisselamın doldurduğu karneye bak.

Kardeşlerim,

Mü'min kimdir? Filistin'de cihat edendir, doğru. Mü'min kimdir? Mekke'de tavaf edendir, doğru. Mü'min kimdir? Sabaha kadar namaz kılan, Kur'an okuyandır. Doğru yahu, doğru bunlar. Mü'minin kalitelisi kimdir? "En çok infak edendir" bu da doğru.

Bir de Peygamber'in doğrusuna bak: "Mü'minlerin imanda en iyisi, mü'min olanların en iyisi, en iyi mü'min, en kaliteli mü'min, 'Allah' diyenlerin en iyisi ahlakı en güzel olandır. Sizin en hayırlınız da kadınlarına en iyi davrananlarınızdır." Bu eşlerin eşlere davranması değil, erkeğin kadına davranması üzerinedir.

Kardeşlerim,

Sabah ve akşam oturulup birer öğün düşünülecek bir reçetedir bu. İmanda en iyi olmaktan söz edilen bir yerde, Resûlullah erkeğin kadına iyi davranmasını ucu imana dayanan bir karne notu olarak karşımıza getiriyor. Hiç kimse "bizim evin karısı bunu hak etmez" diyemez. Çünkü hadis şerifte Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "en iyinin" ölçüsünü belirlerken, "sabaha kadar namaz kılan kadınlara iyi davranan erkekler" demiyor.

"Peçe takıp bir gözü bile görülmeyecek kadar tesettüre bürünmüş hanımına bu şekilde davranan" demiyor, "kadınlarına iyi davrananlardan" söz ediyor.

Kadın hak ediyorsa, sen o şekilde davranıyorsan, ne ala bir taşa iki kuş vurmuşsun. Kadın hak etmediği hâlde sen sadece Allah, Peygamber'ine böyle dedirttiği için bunu yapıyorsan, o zaman sen taştan su çıkarmış bir kahramansın.

Taşı sıkımsın, taştan su çıkarmışsın sen. Süngerden çıkarsaydın, "zaten süngere bastın mı su çıkıyordu" diyecektik. Hak etmeyene yaptığın zaman zaten ekstradan bir iş yapmış oluyorsun.

Biz Resûlullah'ın hatırı için, O'nun sünnetine uymuş olmak için, O'na benzemek için iç çamaşırlarımızı bile çıkarıp, ihram dediğimiz şeyle güneşin altında vakfe yapıyoruz. Resûlullah çıkardı diye iç çamaşırlarımızı bile çıkartıp ona benzetmek için adeta çıplak bir vaziyette Arafat'ta, Mina'da, Müzdelife'de yalın ayak şişmiş ayaklarıyla, Peygamberin peşinden gitmek için dolaşıyorsun. Evinde, radyatörün başında, mutfakta, sofrada Resûlullah eğer senden bir fedakârlık istiyorsa Arafat vadisinde gösterdiğin peşinden gitmeyi halının üstünde niye yapmayasın ki?

Fakire verdiği sadakayı, fakir hak ediyor veya etmiyor, çalıştı, çalışmadı diye hesap ederek mi veriyorsun? "Dediyse Allah verdim, ne yaparsa yapsın onu" diyorsun.

Şimdi en baştaki sözlere dönelim kardeşlerim. Bir erkek, her sabah evden ütülü elbiseyle, kravatı, tıraşı yerinde çıkıyor diye Müslümanların en iyisi olabilir mi? Bir erkek, tuttuğu altın oluyor, nerede iş yeri açıyorsa orada büyük bir servet kuruyor diye iyi Müslüman mıdır? Muhammed aleyhisselamin Ümmeti'nin iyilik ölçüsü bu değildir. Eşine karşı kimsin? İyilik oradan belli olacak.

Kardeşlerim,

Başka bir iyilikle ilgili hatırayı hepimizin dikkatini çekecek şekilde gündeme getiriyorum. Bir adam, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme gelip, "filan konuda bir alıp vereceğimiz vardı hatırlıyor

musun Ya Resûlullah?" dedi, Efendimiz "evet" dedi. "ben onu istiyorum" dedi. O istediği şey mesela iki yaşında bir deve yavrusuydu.

Efendimiz "bu adamın istediğini verin" buyurdu. Görevli sahabe: "Ya Resûlullah -ben bugünkü lisanla özetliyorum- onun hak ettiği şey bin liralık bir devedir, elimizde şu anda dört bin liralıklardan var, versek fazla vermiş oluruz. Beklesin bu adam yarın hak ettiğini verelim, niye iki kat verelim ki" demiş. Karneye puan yazıyor şimdi. Buyurmuş ki, "Hayır, elinizde ne varsa fazla da olsa verin, çünkü iyi Müslüman ödemede sorun çıkarmayan Müslümandır" buyurmuş.

İyilik ölçüsü budur. Bu hadisi duymuş bir Müslüman, elektrik faturasını son güne bırakmayan Müslüman'dır. "Ne olur, ne olmaz son gün işim çıkar bir gün gecikmesin faturam" der, beş gün önce öder. Müslüman, çekini, senedini bir gün geciktirmez.

Velev ki, sakal bir metre olsun. Gününde borç ödemiyorsan, senin senedin ve çekin ödenmiyorsa, Müslümanların kendi aralarında, "Yahudiler ticarete ciddi, Müslümanlar laubali" demelerine sen sebep olduysan hacca gitmiş olsan bile, sakalın uzun olsa bile, Ramazan'da kumanya dağıtıyor olsan bile, öğrenciye burs veriyor olsan bile seni Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem iyi Müslümanlar listesinde görmüyor kardeşim. Kendi kendine bu karneyi ne diye dolduruyorsun?

Bu karneler Resûlullah'a doldurtuldu da bizim önümüze getirilecek. Kur'an ile ilişkimiz, ailevi kimliğimiz, gününde ödeyip ödememek ile ilgili ilişkimiz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gözünde böyle değerlendiriliyor.

"Abi kusura bakma ya çok yoğunduk, seninkini yarın ödeyelim." Yarın dediği de cumartesine rastlıyor, cumartesi bankalar kapalı, üç gün kelepür yedi. Vallahi sen üç gün yemedin, dininden üç puan kaybettin.

Peygamber öyle diyor, "Müslüman, gününde öder" diyor. Zavallı adam, sakallısın, Müslümansın diye, beraber iftara gittiniz diye bir şey diyemedi. Seni icraya veremedi ama melekler icraya verdi, karne günü görüşülecek.

Kardeşlerim,

Şu karneyi dolduran Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi İmam Müslim'in Sahih'inden dinleyelim. Bakınız ne buyuruyor: "Kıyamet günü bütün insanlar Allah'ın huzuruna dikildiği zaman, insanların içinde en şerlisi, en kötüsü; bir kadınla nikâhlanıp, onunla yatak odasını paylaştıktan sonra arkadaşlarına o kadına ait sırları söyleyen adamdır."

Kıyamet günü Ebu Cehil ne yapacak? Ebu Cehil zaten Allah'ın önüne çıkamayacak ki. Kâfirlerin kıyamet günü öyle uzun bir hesabı olmayacak. Mü'min, derin derin kılcal hesaplar vermek üzere Allah'ın huzuruna dikilecek. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem en çetin hesabı verecek, en kötü Müslümanların bir tanesini örnek veriyor: "Bir kadınla nikâhlanıp, onunla yatak odasını paylaştıktan sonra arkadaşlarına o kadına ait sırları söyleyen adam, en adi adamdır" diyor.

Öyle gelip delikanlılık yaparak "şöyle ettim, böyle ettim" diye anlatıyorsun, seni Allah o güne hazırlıyor ama. Bize göre "adam var ya kadına taviz vermedi helal olsun" ama Allah'a göre en şerli mahlûk, en düşük adam o.

Bir kadın, onun nikâhtaki imzasına güvenip adam zannetmiş, bedenini, ahlakını, şahsiyetini onun önüne sermiş, o ise öbür gün, bir hafta sonra, bir sene sonra arkadaşlarına anlatmış, karikatürize etmiş. Kadını yatak odasının dışına, sokağa, kahveye, caminin bahçesine fark etmeden getirmiş.

Kıyamet günü en kötü insanlar arasında olacak, belki namaz kılıyordu. Namaz, karnedeki bir puanın adıdır sadece. Altında bir de ailevi ilişkiler diye bir ders maddesi var, hayat imtihanı var. Kıyamet günü Allah, sadece namaz üzerinden mi Müslümanlığımızı değerlendirecek?

Yatak odalarının hesabını sormayacak mı Allah? Erkek veya kadın için yatak odası sırrını yaymak, kıyamet günü rezil olmaktır. Bir mü'min, yirmi sene hapis yatmalı da yatak odasına ait bir sırrı konuşmamalıdır.

Ömrü boyu maaşının tamamına el koyacaklar, mahkeme karar veriyor. Hâlbuki o, asıl sıkıntıyı anlatsa belki mahkeme ona hak verecek, nafaka ödemekten de kurtulacak ama sırf Resûlullah aleyhisselatu vesselamın bu ahlak ikazının hatırı için susar, maaşının tamamını da ömrünün sonuna kadar nafaka olarak verirse kıyamet günü en rezil kullardan birisi olarak dirilmez. Mü'min farkı budur.

Peygamber aleyhisselamı gerçekten sevmek farkı budur. "Camiye sağ ayakla girin" dedi, sağ ayakla girdik. Ahlakımıza da bu şekli verdi, "buyuz Ya Resûlullah" diye teslim olduk. Senin cenazenden sonra "şefa'at Ya Resûlullah" denmesine gerek yok, seni Resûlullah bağrına basmıştır, bunu adın gibi bilesin. Çünkü sen O'nun Ümmeti'sin. Pratik Ümmeti'sin, teorik değil.

Kardeşlerim,

Tirmizi ve Nesai'den bir hadisi şerifi okuyup cümlelerimi bitireceğim. Bu hadisi şerifi yorumlamak istemiyorum. Öyle muhteşem, öyle büyük bir mana ihtiva ediyor ki. Ben yorumlayacak olsam, belki düşünme yeteneğinizi daraltırım diye korkuyorum.

Rabb'immin huzuruna çıktığımda "ben Resûlullah'ın bu sözünü söylemiştim" diye Rab'imden ecir bekleyeceğim. İnşallah sizler ve hepimiz de "Resûlullah aleyhissalatu vesselamın bu sözünden sonra hayat planı çizmiştik, ondan sonra da hiç şaşmadık, bu hadise göre yaşadık" diyeceğiz. Böylece bu Ümmet'in, Resûlullah'ın nasihatlerini pratik bir şekilde yaşayanlarından olacağız inşallah.

Kardeşlerim,

Sıkıştıkça dikkat ediniz, "ya Allah'ını seversen" diyoruz , "ya Allah'ını seversen şu işi geciktirme" diyoruz. Bize de ara sıra "Allah'ını seversen" diyorlar. Biz sıkıştık mı "ya Allah'ını seversen, vallahi, ya yapma billahi" diyoruz. Allah'ın adını kullanarak karşı tarafa bir baskı yapıyoruz.

Karşımızdakinin Allah'tan korkup dediğimizi yapmasını istiyoruz. Aynı şekilde zaman oluyor, mesela eşler birbirlerine "Allah'ını seversen büyütme bu konuyu" diyor, "karıştırma şimdi bu işi" diyor.

Hemen "adaletten yana dini duygularını sömürme" dediğimiz bu sahnelerden her birimiz bir saat içinde elli tane hatırlayabiliriz. Dışımızdakiler için veya kendimiz için bu böyledir. Allah'ın adını kullanıp karşı taraftan istemek fakat senden istendiğinde, Allah'ın adına refleksinin başka türlü olması durumu var.

Şimdi bakıyoruz. Tirmizi'nin ve Nesai'nin rivayet ettiği hadis şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: "İnsanların en kötüsünü size haber vereyim mi?" buyuruyor. En kötü insan kim? En kötü insanı tarif ediyor. Kumar, alkol, zina, ahlaksızlık ve Allah'a isyan olan şeyi listeye koyunuz. Bütün bunları Resûlullah biliyor. İçki haramdır, kumar haramdır, yalan haramdır. Zaten bunları bize O dedi.

Şimdi de "insanların en kötüsünü, en şerlisini söyleyeyim mi, haber vereyim mi" diyor. "Elbette, buyur ya Resûlullah" dedik. "İsterken Allah'ın adını kullanır ama ondan Allah'ın adıyla istendiğinde duymaz olan adam" buyuruyor. "Allah'ını seversen" diye başkasından istiyor. Ona "Allah'ını seversen" dendiğinde hiç duymuyor. Menfaatine gelince Allah'ın adını kullanıyor. Ama vermesi gerektiği zaman Allah kelimesi ona etki etmiyor. İnsanların en kötöleri arasında bir numara budur.

Kardeşlerim,

Namaz rekâtımızı Resûlullah'ın belirlediği gibi, namaz rekâtına itiraz etme hakkımız olmadığı gibi, bunu da asla yapmayacağımız gibi, iyilik ve kötülük standardımızı da Resûlullah belirleyecek. Kendi kendimize karne dolduramayız. Zaten doldurduğumuzun da geçerliliği yok.

Üstelik karnenle oynadın diye disiplin kuruluna da gidersin. Karneyle oynamak yok! Evde, çarşıda, camide, sokakta, arkadaşlarla, dostlarla, akrabalarla ilişkimizin standardı, mü'minler arasındaki ortalama ve adaleti Resûlullah sağlasın diye var. O da bunu yapıyor. "İyiniz budur" diyor.

"En iyiniz; Kur'an öğrenen ve öğretenlerdir" diyor. Biz bir daha, "biyoloji bilenler ve biyolog olanlar" diyemeyiz. Bu, onu kötü görmemiz anlamında değildir. "Mü'min olarak, iyilik ve kötülük standardımız" deriz. Müslümanlık budur ve böyledir.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.